

ชื่อพื้นเมือง :

ไม้ต้นขนาดกลางสูง 12-30 ม. ลำต้นมักเป็นร่อง หรือมีพูพอนเป็นแผ่นสูงประมาณ 2 ม. เปลือกสีน้ำตาลขุ่น เรียบเมื่ออ่อน และขรุขระถึงแตกเป็นแผ่นหรือเกล็ดหนา 1-2 ซม. เปลือกในสีเหลืองอมน้ำตาลอ่อน มีขีดสีน้ำตาลเข้ม มีเส้นใยนุ่ม ใบ กว้าง 3.5-7 ซม. ยาว 10-22 ซม. รูปขอบขนานแกมรีถึงใบหอก ปลายเรียวแหลม โคนห้หรือรูปลิ้น เบี้ยว ค่อนข้างโค้งตามขอบ ขอบใบมักเป็นคลื่น ใบแก่เนื้อคล้ายกระดาษหนังสือเขียวเข้ม มีขนเฉพาะบนเส้นกลางใบด้านบน ด้านล่างสีเขียวอมเทา มีขนสั้นนุ่มสีออกเหลือง แล้วเกลี้ยง ยกเว้นบน เส้นใบ เส้นใบ 12-16 คู่ ขนานกันโค้งและจางหายไปใกล้ขอบ ค่อนข้างขนานด้านบน ชัดด้านล่างเส้นใบย่อยเป็นชั้นบันไดแน่น แต่ค่อนข้างจาง ก้านใบยาว 0.5-1 ซม. หูใบกว้างประมาณ 2.5 มม. ยาวประมาณ 8 มม. รูปแถบแคบ ร่วงเร็ว กิ่งเล็กเรียว มีขนแน่นเมื่ออ่อน ผล กว้าง 2.5-3 ซม. ยาว 1.5-2 ซม. เป็นช่อยาว 10-18 ซม. ผลไม่มีก้าน มักออกเป็นกลุ่มแต่ไม่เชื่อมกัน กาบหุ้มผลหุ้ม 4/5 ของผลหรือมากกว่า ปกคลุมด้วยหนามโค้งซี่ไปยังปลายผล หนามแข็ง แต่ไม่แหลม มีขนสีทองแน่น แก่แตกเปิดออกไม่สม่ำเสมอ ผลกว้าง 2-2.5 ซม. ยาว 1-1.5 ซม. รูปกรวยแบนถึงครึ่งวงกลมกว้าง มีรอยเป็นเว้าตื้น เส้นผ่านศูนย์กลางประมาณ 1.5 ซม. มีขนสั้นไหมในส่วนที่เป็นอิสระ พบทั่วไปในภาคใต้ทั้งป่าดิบที่ต่ำและป่าดิบเขา สูง 100-1,300 ม.

ข้อมูลอ้างอิง : ไชยอน การ์ดเนอร์ พินดา สิทธิสุนทร กองกานดา ชยามฤต ไม่ป่าภาคใต้ - พิมพ์ครั้งที่ 1. - กรุงเทพฯ: โครงการจัดพิมพ์คบไฟ. 2559. 792 หน้า

ภาพประกอบ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ศูนย์วิจัยและพัฒนาอนุรักษ์อุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

